

оплашенъ като да го гонатъ хандѹти-
те .

ГЛАВА VI.

Пущиякъ у хижа-та си .

Мѣждѹ горы-тѣ живѣеше единъ
честенъ старецъ, кой-то беше на възрастъ
повече отъ осемдесетъ години, на име
Абба Менрадъ, споредъ мъдрость-та и
благочестіе-то си бѣ познатъ на сѣкадѣ.
При тогѣва стареца намысли овчеринь-а
да забеле намерено-то дѣте. Насочисе
по пѣтикътъ що водише кзъмъ пѣри-
нака, кой-то беше близо, и живейши до
дзиера на единъ рѣтинъ близо до езерото.

Онова мѣсто приличаше на рай.
Малка-та колыба като беше покрита съ
тростъ, завита въ лозини оствѣлашесѹ
отъ весели и плодоноси дървета, и се
обикалаше отъ единъ много добръ укра-
сенъ градинъ, и насъдена беки отъ най